

1815-10-20

Dons, Peder Christiansen

Af: Jens Peter Harbo

Fra: Stamtavle over slægten Ravn ...

Kolding 1918

Foto(kopi): samme

Peder Christiansen Dons

f. i Dons 20. Oktober 1815, d. Julemorgen 1878,

g. 22. juni 1844 m.

Ane Christensdatter Dons

f. i Fousing 25. Marts 1816, d. 24. Februar 1885

Datter af Christen Olesen og Hustru, Karen Jespersdatter, Skrædergaarden, Fousing ved Holstebro.

Peder D. var Ejer al Pederslyst i Dons.

I Søsteren Kirstens "Barndoms- og Ungdomsminder" nævnes gentagne Gange den ældre Bror Peder, og der fortælles om, da Ane kom langt vester fra. Om hans Forhold til den gudelige vækkelse paa den Tid, til Peter Larsen og til Askov Højskole vilde der være mere at fortælle, end her er Plads til.

Morten Eskesen sang ved hans Jordefærd, 2. Januar 1879:

Peder Dons var ingen Taler,
talte dog til Hjærter Trøst;
det var ej med Ord, som praler,
han oplod sin milde Røst. -

Intet Uvejr med han bragte,
Jordskælv ikke fulgte ham,
i den stille Susen sagte
gik hans gode Fylgje frem.

Bonde var han med de bedste,
Virksomhed ham Livets Salt,
og hans Hus var godt at gæste,
naar om gode Raad det gjaldt -.

Til hans Viv, som med ham delte
fra hans Ungdom Kaar paa Jord,
mens hinandens Daad de delte,
straaler Lys fra Englekor -.

Foruden Morten Eskesens Digt fremkom i Højskolebladet et Digt af Augustinus Sørensen i Dons:

Det var i Jul, det kimed og det klang,
det var i Jul, Guds Børn med Engle sang
et "Ære være Gud i Himmelen"
for Sønnen sin, vor Broder og vor Ven; -

det var i Jul, Guds Børns den store Fest,
det var i Jul, vor Ven blev Dødens Gæst;
dog lever han: Guds Ord han troede paa,
og Daabens Vand som Livets Væld han saa.

Ja, Ordet, Herre ! af din egen Mund,
det elsked han af dybest Hjærtens Grund;
der fandt han Fred, saa i din Fader-Favn
vi ham befale trygt i Jesu Navn.

Vi ved og tror, vi møder ham en Gang,
naar du, o Fader! ved Basunens Klang
oprejser ham og alle dine smaa,
som lever, og som under Mulde laa.

Guds Fred med ham, han har det nu saa godt,;
Guds Fred med hende, som nu græder smaat!
Gud! skænk du hende selv for Sorgen Bod,
lad hende smage, du er Enker god!

Ludvig Schrøder talte ved Jordefærden først om Peder Dons Forhold til Peter Larsen. Som de var Naboer, var de gode Venner om end meget forskellige. Peter Larsen havde et ildfuldt heftigt Sind - Peder Dons var stille og mild. Maaske netop derfor var de gode Arbejdsfæller og der var ingen, Peter Larsen hellere ville have til Rejsefælle end Peder Dons.

Efter Peter Larsens Død var der et tomt Rum, som en enkelt ikke kunde udfylde. Men det blev særlig Peder og Ane, der lukkede Hjem og Hjerte op for Vennerne, og Peder Dons var Patriarken i Vennelaget. Han var ikke Ordfører i almindelig Forstand som Peter Larsen; men hjemme og ude var han den der kunde opmuntre og styrke Venneforholdet. Sin længste rejse gjorde han, da han i Sommeren 1877 med en Del danske Højskolevenner tog op til Norge, Sagatun og Gausdal. Hvor han saaledes kom hen, var alle glade ved at se og samtale med den milde, gamle Mand og han kunde da aflægge et hjerteligt Vidnesbyrd.

Med sit hele Liv også med sit Gods, ville han tjene, hvad han troede kunde være til Fremme for Livet i den danske menighed og det danske Folk.

Peder Dons var en prøvet Mand, han, som saa sine Børn og tilsidst Karens Hjertensven Marinus Jørgensen, der var kommen ham i Søns Sted, dø, inden han selv skulde lukke sine Øjne. Det var Juledags Morgen, at han skiltes fra dette Liv, og Budskabet lød at han var hensovet under Julesalmerne. Efter Højskolebladet 1879 Nr. 5.

Peder og Ane Dons, 2 Børn:
Mette Marie f. 1845 og Karen f. 1847. Foruden de to Døtre fødte Ane Dons i 1818 en Son og senere endnu fire Børn, der alle døde som smaa.